

Särkiniemen Sanomat

Virallinen leirilehti

Nro.6 31.7.2011

Pääkirjoitus

”Aarre on löydetty”

Massiivinen iltanuotio jäi historiankirjoihin (ainakin e-Hämyyn) yhtenä aikamme suurimmista partiotapahtumista. Leirin johtaja Dakota Jones oli erityisen tyytyväinen viikon kestäneen seikkailun saamaan päätökseen. ”Nyt kun aarre on paljastettu, voimme levähtää hetkisen. Mutta minä aion lähteä kuitenkin ensi viikolla etsimään jo seuraavaa aarretta: kristallista lurpankalloa”, sanoi Jones. Barkwaterkin oli täpinöissään aarteen vuoksi: ”Tälläistä en osannutkaan odottaa. Sitten vain mattoja ostelemaan. Moni matto hajosikin tällä leirillä”.

Mutta näin leirin päätyttyä on aina hyvä muistella tapahtuneita asioita, jotka ovat nyt jääneet muistoihimme. Muistakaamme aikaa, kun saavuimme leirille ja kaikki oli uutta, aarrekkin vielä löytämättä. Särkiniemen sanomatkin lopettaa toimintansa toistaiseksi ja jää innolla odottamaan tulevia leirejä täällä Särkiniemessä. ”On ollut ilo toimittaa tätä lehteä. Kiitän toimituksen puolesta lukijoitamme ja pyydämme nauttimaan tästä viimeisetä numerosta”.

Tiedossa mahtava leirin purku

Leirin loppuminen on aina tietänyt erästä asiaa eli massiivista leirin purkua. Jokaikinen teltta ja pressukatos on irroitettava sillä jälkeensä ei saisi jättää jälkeäkään. Kaatuneet lurpatkin on haudattava. Hienot ruokakatokset yms. erilaiset rakennelmat luhistuvat kokoon leiriä purkavan partiomassan tieltä.

Sanotaan että leiriä ei rakennettu päivässä, mutta pystytäänkö se purkamaan muutamassa tunnissa. Siitä saavat lippukunnan jäsenet ottaa selvän. Purkakaakaan leiri tarkasti, mutta älkää liian tarkasti, sillä olisi hienoa, jos yksi teltta jäisi tänne pystyyn suuren leirin kunniaksi **AARNIKOTKAN** muistolle.

(Huomautus: Älkää oikeasti jättäkö telttoja pystyyn. Leiri pysyy muistoissa muutenkin.)

Lurpista ei miekan mestareiksi

Urheat partiolaiset onnistuivat jälleen kerran nitistämään lurpat, tällä kertaa miekkailun saralla. Miekkamestariksi povattu lurppasoturi sai nöyrytyä seikkailijain miekkataituruuden alle. Tappion kirvelemänä lurpat vajosivat jälleen kerran maan alle lyötynä, mutta lurpat eivät koskaan anna periksi. On siis odotettavaa että lurppia tullaan näkemään vielä tulevaisuudessakin.

Oheinen kuva esittää lurppaa, joiden ei käynyt miekkailussa kovin hyvin. He kärsivät jälleen kerran kirvelevän tappion partiolaisille.

Muutenkin erilaiset taitolajit sujuivat mainiosti. Vesisodassa kastui itse kukin eikä taistelun jälkeen kuivaa henkeä nähtykään. Onneksi vesi oli lämmintä. ”Tuskin on koskaan ennen ollut näin lämmintä vettä Särkiniemessä. Jokainen leiriläinen oli joka vaiheessa halukas uimaan”, täsmensi leirijohto.

Lurpilla ei siis tosiaankaan ollut leirillä onnea. He kärsivät tappiot SePelissä, Haikilla ja eilisessä miekkailussa. Hah hah! Tunarilurpat!

Ruoka oli hyvää!

Joka päivä ovat leiriläiset saaneet hyviä ja runsaita aterioita. Kenelle tästä kaikesta kuuluu kiitos? Ei ainakaan lurpille. Kuoreveden Kotkien ruokavastaavat olivat erittäin päteviä työssään, eikä kenenkään kuultu leirin aikana valittavan siitä että ruoka olisi pahaa.

Leirikeittön herkkuja

Eli kiitos kuuluu siis niille keille se kuuluu (vanha sananlasku). Kun ruoka on hyvää, sitä kuuluu syödä. Särkiniemen sanomatkin esittää suuren kiitoksen, kuten koko leiri, teille, jotka piditte huolen muonavaroista. Hankala tehtävä ruokkia koko leiri on onnistunut upeasti. Emännille kiitos!

So long and thanks for all the fish

Särkiniemen kala-apajatkkin on tullut testattua. Onkien teon jälkeen seurasi pitkällinen onkijetki. Kovin runsaskalainen järvi ei tosin ole. Lienevätkö lurpat ja **AARNIKOTKA** pyydystäneet kaikki sen kalat? Joka tapauksessa KuKolaiset ovat sinnikkäitä kalamiehiä sekä naisia ja lopussa kiitos seisoo. Tänään, kun leiri puretaan ja Särkiniemestä lähdetään, pääsevät kalat kasvamaan ja ovat toivottavasti runsaslukuisempia sekä isompia ensi vuonna.

Näin isoja kaloja ei leiriläisten onkiin valitettavasti tarttunut

Järven taikaa

Koska Särkiniemi sattuu olemaan niemi on siellä oletettavasti myös järvi. Ja tämä nimenomainen järvi on ollut todella isossa osassa tälläkin leirillä. Siellä on uitu paljon ja käyty suuria vesisotia ja uintikisoja. Myös kanootteja sekä kajakkeja on käytetty ympäri järveä. Haikkikin tuli kuuluisaksi nimenomaan järvellä melomisesta. Ei siis ole ihme että tuo järvi on näin ollen saanut paljon mainetta ja kunniaa. Myöskään ei pidä unohtaa edellisessä uutisessa mainittuja kalastusmahdollisuuksia. Mutta ranta ja järven pinta ovat vain hyvin pieni osa tätä valtavaa järveä. Mitä onkaan pintaa syvemmällä? Toimitus päätti ottaa asiasta selvää ja sukelsi pinnan alle.

Legenda on totta! Särkiniemessä asuu syvyyksien peto!

Valitettavasti sukeltajamme joutui heti nousemaan pintaan, koska hän törmäsi valtaisaan meren pohjassa asuvaan lohikäärmeeseen. Tuo otus nosti päänsä pinnalle, mistä toimittajamme ehti napata kuvan ennen kuin se vajosi taas järven syvyyksiin. Kukaan ei onneksi loukkaantunut. Yhtäkkiä näimme horisontissa erään kiinnostavan näköisen aluksen, josta saimme myös otettua kameran zoomilla tarkan kuvan. Siitä päätellen aluksen omistajasta ei liene epäselvyyttä.

Merirosvolurppa on palannut!

Muistelua - kesäleirejä Särkiniemessä

Toimittajamme lähti muistelemaan Särkiniemessä järjestettyjä kesäleirejä ja tuli siihen tulokseen että niitä on järjestetty aina neljän vuoden välein (aivan niin kuin jamboreitakin).

2003 -Wakwetu oli Afrikka-teemainen leiri, jossa leiriläiset jakaantuivat eri eläinten nimiä kantaviin heimoihin, joissa jokainen teki itselleen hienon leiri T-paidan.

2007 -Juhlakotka oli partion 100-vuotisjuhlan kunniaksi järjestetty kesäleiri, missä oli nuotiotaijoja sekä pelottava hai. Hurja sää tosin häytti melontahaikkia.

2011 -AARNIKOTKA puolestaan on leiri, jolla olet juuri nyt. Valitettavasti se on lopuillaan, mutta onneksi aarre löytyi ja viimeisimpien laskujen mukaan miestappioita ei sitkeiden huhujen jälkeenkään ole tullut.

Muitakin kesäleirejä, joihin lippukunnasta on otettu osaa viimevuosien aikana ovat tietysti muun muassa Kotka01 (2001), Hiisi (2002), Tarus (2004), Wapika (2004), Ruuti (2005), Ilves (2006), Jamboree Englannissa (2007), Satahanka (2008), Hewi-Kohu (2008), Tunturikotka (2009), Välke (2010), Kilke (2010) sekä Jamboree Ruotsissa (2011). Alla olevista kuvista näkyy millaista porukkaa lippukunnan tapahtumissa onkaan viihtynyt.

It all ends here

Kaikki hyvä loppuu aikanaan. Tämä leiri on melkein lopussa ja kotiin pitää lähteä. Haikea mieli on varmasti kaikilla, sillä leiri on ollut todella mukava. Mutta ei kaikki tähän vielä lopu. Lippukunnan uusi toimintakausi alkaa taas syksyllä uusine kommervenkkeineen ja hauskaa on tiedossa. Eli otsikosta piittaamatta kaikki jatkuu vielä leirin jälkeenkin. Elämmehän lurpan aikaa...

Hupipalsta

Lurpan elämää

Lurppaseikkailut loppuvat tämän lehden osalta, mutta me palaamme vielä!

Kyllä muutkin kuin lurpat osaavat purjehtia...

Toimitus kiittää lehtemme lukijoita. Eli hei hei ja terve vaan.